

Motion till riksdagen

1989/90:So284

av Lena Öhrsvik (s)

Tidiga insatser för socialt handikappade barn

Generell social- och familjepolitik utgör grunden för det stöd som lämnas till barn i socialt utsatta miljöer. Därutöver finns naturligtvis individriktade insatser. Enligt min mening vore det värdefullt med en samhällsekonomisk studie som kunde ge oss fakta om vad som händer om man gör ytterligare förebyggande insatser för dessa barn. Vi vet att många av barnen från utsatta sociala miljöer senare återfinns på institutioner av olika slag, att stora arbetsmarknadspolitiska insatser görs, att många förtidspensioneras osv. Problemet är att många olika huvudmän är inblandade. Hur skall man t.ex. kunna begära att en mindre kommun ska satsa stort medan de rent ekonomiska vinsterna av bra förebyggande åtgärder går till stat, landsting eller försäkringssystemen?

Vi vet också att många av våra medmänniskor som hamnat utanför ofta varit föremål för mängder av olika insatser. Har vi vidtagit rätt åtgärder? Har vi samordnat tillräckligt? Kan vi göra mer tidigare?

Min erfarenhet från socialt arbete säger mig att tidiga, omfattande och samordnade insatser i många fall kan förhindra problem senare i livet. Det vore värt att pröva om ytterligare insatser är möjliga just när det gäller de socialt handikappade barnen. En samhällsekonomisk studie skulle kunna ge oss de rent ekonomiska incitamenten. De mänskliga har vi redan.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en samhällsekonomisk studie om effekterna av förebyggande insatser för socialt handikappade barn.

Stockholm den 24 januari 1990

Lena Öhrsvik (s)

